

FINANSTIDNINGEN

TORSDAG 28 SEPTEMBER 2000

Mer tid för Microsoft

I JUNI BESLÖT EN DOMSTOL i första instans att Microsoft ska brytas upp i två delar. Antitrustlagarna användes för att med ett yxigt hugg dela företaget och därmed förhindra det att missbruka sin dominerande ställning. Men domen träder inte i kraft så länge Microsoft överklagar, och nu har USA:s högsta domstol avslagit en begäran från justitiedepartementet om att behandla fallet direkt, och väntar i stället på att en lägre instans, US Court of Appeals för the District of Columbia, först behandlar ärendet. Processen har försenats med sisådär ett år.

Beslutet är en framgång för den strategi som Microsoft har valt. Men är det en verklig framgång? I Finanstidningen i går säger den amerikanska mäklarfirmen First Allied Securities analyschef att målet ändå kommer att sluta i högsta domstolen, och att det bästa för Microsoft vore att ingå en förlikning och lägga frågan bakom sig.

Vi vet inte ens om en delning av företaget har blivit mindre sannolik eller inte. Bedömare har märkligt svårt att ens enas om det. Till Washington Post säger juridikprofessorn William Kovacic att:

"De realistiska möjligheterna till en delning dog i dag. Regeringens delningsstrategi var beroende av hastighet, och den strategin misslyckades i dag."

Även Seattle Times skriver att den utdragna processen kan innebära mycket för om högsta domstolen beslutar att Microsoft ska delas eller inte. En dom som utformades i juni år 2000 kan ha blivit förbisprungna av utvecklingen på en marknad i stark förändring när högsta domstolen avkunnar sin dom någon gång under år 2002.

MEN DET FINNS OCKSÅ MÅNGA SOM HÅVDAR motsatsen. En av dem är Rebecka Dick, och arbetet för justitiedepartementet med antitrustärenden och som var delaktig i arbetet inför rättegångarna mot Microsoft. Hon säger till Washington Post att:

"Drivkrafterna till dåligt uppförande kommer att finnas kvar (för Microsoft); en omstrukturering förändrar dessa drivkrafter."

Med andra ord: den första domen kommer att vara relevant även om högsta domstolens behandling och utslag dröjer.

Men redan när den första domen föll i juni i år kunde man hävda att antitrustlagarna användes för att angripa gårdagens problem. Just den starka utvecklingen på marknaden och på internet kan sägas vara större hot mot Microsoft än antitrustlagarna och de federala myndigheterna. Större än så är inte de barriärer som sägs ha givit Microsoft en särställning att missbruka.

OM KONSUMENTERNA GYNNAS AV att ett stort framgångsrikt företag klyvs i två delar som inte får samarbeta om utveckling och finna samordningsfördelar är osäkert. I går skrev Financial Times om att Microsoft går in på Suns och Oracles hemmarknader och lanserar mjukvara för servrar, som enligt företagets egen uppgift ska vara bättre och kosta hälften så mycket som konkurrenternas. Är det skadligt för konsumenterna? Och skulle ett styckat Microsoft kunna göra samma sak?

REGERINGENS FARLIGASTE opposition är borgerligt ledda Stockholm. Just därför har socialdemokraterna gjort allt för att stå i vägen. Det gäller

bostadspolitiken, där man genom både lag och politisk opinionsbildning försöker förhindra försäljningar av kommunala fastigheter. Och det gäller sjukvården, där man snickrar på lagförslag som ska förhindra privata sjukhus.

Här ska traditionalisterna känna igen sig. Mammon ut ur värden.

Alla ska kunna bo i ett litet begränsat utbud av billiga hyreslägenheter i stadskärnan.

Men traditionalisterna var visst inte så många. I en opinionsundersökning från Temo i går får socialdemokraterna i Stockholms stad bara 22,3 procent av rösterna. Ännu mindre än i förra valet (25,6 procent). Ett ras som pågått i två decennier fortsätter.

Egentligen är det ganska självklart. Varför skulle landets mest förändringsbenägna väljare låta sig skrämmas? Varför skulle de som en man stå upp för en centralstyrd vård som de vet inte fungerar, och en bostadspolitik som får sina

alla mest perverterade effekter just i Stockholm? Hela konfrontationen mot systemskiftespolitiken i Stockholm var taktiskt feltänkt. Och allting slog tillbaka. Nu har Freivalds avgett och Billström känner kylan.

Eller var det inte taktik? Tycker verkligen socialdemokraterna att både bostadspolitiken och den offentligproducerade vården fungerar finfint. I så fall: Hälsa centerpartiet (1,4 procent i Stockholms stad).

MATS LINDER

mats.linder@fti.se 08-506 245 00

Nyttiga idioter

De som legitimerar den brunröda röran borde tänka efter

SIGNERÄT

En sak förenar alla globaliseringsmotståndare. Alla vill bygga upp murar som begränsar människornas och varornas fria rörlighet.

"When we smash a window, we aim to destroy the thin veneer of legitimacy that surrounds private property rights."

Anarchist Black Bloc

Antiglobalisterna går till attack. Denna gång i Prag. I går var det i Seattle, Marseille och Wien. I morgon blir det kanske i Stockholm, Trollhättan eller Klippan. Vi börjar att känna igen deras namn och de organisationer de verkar i: Jean Marie Le Pen, Ignacio Ramonet, Jörg Haider, Carl I Hagen, José Bové, Pia Kjaersgaard, Attac, AFA, Front National, Reclaim the Streets, Österrikiska Frihetspartiet, Salt, Ung Vänster, Sverigedemokrater, Le Monde Diplomatique, Dansk Folkeparti, Anarchist Black Bloc och så vidare.

Det är verkligen en brokig samling. Antiglobalisterna kan vara allt från höger- till vänstrextrémister, från elitintellektuella till yrkesdemonstranter och gatuhuliganer, från kommunister som å la Jenny Lindahl vill krossa kapitalismen till den konservative Pat Buchanan, som vill försvara den egna kapitalismen mot oövalkna konkurrenter.

ANTIGLOBALISTERNAS MOTIV, metoder och hatobjekt är också högt varierande. Några ger sig på McDonald's restauranger i Millau eller Seattle, andra samlar sig till en vandrande happening mot "det globala etablissemangen", några beskyller importerade varor från den fattiga världen för allehanda nationella missöden, och andra ger sig på fattiga invandrare för att rädsla den nationella särarten.

Men det finns viktiga saker som förenar alla globaliseringsmotståndare. Alla vill de bygga upp murar som begränsar människornas, varornas, kapitallets, teknikens eller kulturens fria rörlighet. Och

Lågt kast.

de vill också hindra människorna från att välja fritt. De vill gärna bestämna vilken mat vi ska få äta eller vilka filmer vi ska få se, vilken musik vi ska få lyssna till eller hur och var vi ska få spara våra pensionspengar eller bo, arbeta och leva över huvud taget. De så kallade globaliseringsmotståndarna förfäktar många olika ideologier, men alla dessa ideologier bottenar i en djup misstro mot den individuella friheten och det öppna samhället som möjliggör denna frihet.

TYPISK FÖR ANTIGLOBALISTERNA är deras anspråk på att representera en bred folkopinion och att tala i de fattigas namn. Folket som gör uppror mot etablissemangen. Det är så anarkisterna i Black Bloc eller Attac-aktivisterna vill bli sedda, det är så det så kallade Battle of Seattle orkestrerades, det är på det sättet man vill legitimera den politiska huliganismen som Reclaim the Streets eller en José Bové så väl symboliserar. I detta förfulgna skådespel framstår representanterna för nästan alla världens regeringar som usurpatorer, medan en mängd mikrosektorer framställer sig som världsbefolkningens legitima representanter.

Om det verkligen vore de fattigas intresse som dessa folkskälvt utnämnda representanter hade i sinnet, då skulle de plädera för en ännu friare rörlighet för människor, idéer och resurser, det vill säga ännu mer globalisering. Det är vad de fattiga behöver, delaktighet i världsekonomi och inte

utanförskap. Men de militanta antiglobalisternas verkliga ärende är inte de utsattas intresse, varken i den fattiga eller i den rika världen. De utsatta är bara deras förvandling för att bekämpa det öppna samhället och underminera demokratin.

DETTA BORDE DE SOM MED sina namn eller sin närvaro legitimerar denna reaktionära brunröda röra tänka på. Och de borde också ta lärdom av historien, så att vi inte riskerar att upprepa den. För hundrade år sedan kraschlandade den så kallade första globaliseringen. Dess idébas hade successivt försvagats under decennier av nationalistisk och kollektivistisk agitation, som efter första världskriget blomstrade i form av våldsamt militanta antiliberala massrörelser. Följderna känner vi till. Därför finns det knappast någon ursäkt för vår tids "nyttiga idioter" i intoleransens och slutenhetens tjänst.

MAURICIO ROJAS

mauricio@timbro.se 08-506 245 00

Chef för Centrum för Valfärd efter Valfärdstaten.
www.motattacknu

FINANSTIDNINGEN

INGÅR I MODERN TIMES GROUP

LÄSARSERVICE DYGNET RUNT

Beställning 08-506 245 60

Utebliven tidning 08-506 245 60

Fax 08-506 245 62

E-post dist@fti.se

VÄXEL

08-506 245 00

FAX

08-14 99 30

POSTADRESS

Box 70347, 107 23 Stockholm

BESÖKSADRESS

Kungsgatan 18, 4 tr

REDAKTIONEN

E-post redaktion@fti.se

Fax 08-14 99 30

ANNONSER

Telefon 08-506 245 80

Fax 08-506 245 81

CHEFREDAKTÖR/
ANSVARIG UTGIVARE

Per Lundsjö 08-506 245 00

CHEFREDAKTÖR/
OPINION OCH KULTUR

Johan Hakelius 08-506 245 00

VERKSÄLLANDE DIREKTÖR

Anders Nilsson 08-506 245 00

UTGIVARE

Finanstidningen AB, ett företag i Modern

Times Group, MTG AB

PRENUMERATIONSPRISER

Helt år 2 443 kr (inkl moms 2 590 kr)

Hälsår 1 398 kr (inkl moms 1 450 kr)

Kvartal 745 kr (inkl moms 790 kr)

Månad 250 kr (inkl moms 265 kr)

Postgiro: 92 03 03-5

Bankgiro: 5470-1016

WEBBSIDA OCH TEXTARKIV

Finanstidningens finns tillgänglig på

internetadressen www.fti.se.

Förbehåll mot elektronisk lagring

och publicering måste göras av skribenten.

Detta medges normalt inte. För obeställd material

ansvaras ej.

FINANSTIDNINGEN

ISSN-1109-882X

VLT PRESS AB

VÄSTERÅS 2000

Finanstidningens räckvidd
173 000 LÄSARE